

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6615/2025
11.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужила АА и мал. ББ, чији је законски заступник мајка АА, обе из ..., које заступа Томислав Станковић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., ..., кога заступа Горан Каличанин, адвокат из ..., ради одржавања личних односа родитеља и деце, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 45/25 од 04.02.2025. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 45/25 од 04.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П2 327/24 од 19.11.2024. године, ставом првим изреке, уређен је начин одржавања личних контаката између мал. ББ и оца ВВ на тај начин што ће отац са дететом проводити 10 дана зимског распуста у континуитету, 20 дана летњег распуста у континуитету и то једне године од 15. јула до 05. августа, а наредне године од 20. јуна до 10. јула, како би дете наизменично славило рођендан са оцем или мајком и сваки други термин у складу са жељама и потребама мал. детета када отац дође у Србију, уз обостран договор родитеља. Ставом другим изреке, обавезан је отац да на име свог доприноса за издржавање мал. ББ месечно плаћа износ од 220 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, почев од 23.06.2023. године па убудуће и то сваког 10. у месецу за текући месец, на рачун законске заступнице мајке АА, с тим што је доспеле а неплаћене рате издржавања дужан да плати одједном у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж2 45/25 од 04.02.2025. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Чачку П2 327/24 од 19.11.2024. године, у ставу првом изреке, као и решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у ставу првом и трећем изреке, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), Врховни суд је оценио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила АА и тужени живели су у ванбрачној заједници у којој је ...2016. године рођено заједничко дете, тужила мал. ББ . Мал. ББ од рођења живи са мајком у ... , где је у школској 2023/2024 години уписала први разред основне школе. Тужени неколико година уназад живи у ... , где ради. Због природе посла тужени често путује и долази у Србију и у тим приликама редовно виђа мал. ББ . Правноснажном пресудом донетом у овом поступку мал. ББ поверена је мајци на самостално вршење родитељског права. Стручни тим Центра за социјални рад дао је предлог начина одржавања личног контакта детета и оца тако што би дете са оцем проводило у континуитету 10 дана у току зимског распуста, 20 дана летњег распуста и то тако што би једне године одлазила код оца у другој половини јуна и враћала се у првој половини јула, а наредне године би одлазила у другој половини јула и враћала се у првој половини августа, како би наизменично славила рођендан са оцем, односно мајком, а за време боравка оца у Србији би проводила сваки термин у складу са њеним жељама и потребама а уз обострани договор родитеља.

Нису основани ревизијски наводи којима се побија одлука о начину одржавања личних односа мал. детета и тужиоца.

Одредбом члана 3. став 1. Конвенције о правима детета, прописано је да у свим активностима које се тичу деце од примарног значаја су интереси детета, без обзира на то да ли га спроводе јавне или приватне институције за социјалну заштиту, судови, административни органи или законодавног дела. Чланом 8. став 1. Конвенције, прописано је да се државе чланице обавезују да поштују право детета на очување свог идентитета, укључујући држављанство, име и породичне везе, како је то признато законом, незаконитог мешања, а чланом 9. став 3. прописано је право детета одвојеног од једног или оба родитеља да редовно одржава личне односе и непосредне контакте са оба родитеља, осим ако је то у супротности са најбољим интересом детета.

Породичним законом је прописано да дете има право да одржава личне односе и са родитељем са којим не живи (члан 61. став 1), као и да у спору за заштиту права детета и у спору за вршење, односно лишење родитељског права, суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета (члан 266. став 1).

Сагласно наведеном, најбољи интерес детета је примаран у овом спору у коме се одлучује о одржавању личних односа мал. ББ са оцем. Реч је о правном стандарду који се цени према околностима сваког конкретног случаја, а елементи за процену су између осталог узраст и пол детета, жеље и осећања детета, с обзиром на узраст и зрелост, потребе детета и то: васпитне, потребе становања, исхране, одевања, здравствене бриге и друго, као и способност родитеља да задовољи одређене потребе.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право и утврдили најбољи интерес мал. детета да са оцем као родитељем који не врши родитељско право, када су одлучили о одржавању личних контаката на начин који је напред ближе наведен. Супротно ревизијским наводима, правилно су нижестепени судови ценили елементе за процену најбољег интереса мал. детета у конкретном случају, и прихватили мишљење органа старатељства да је у интересу мал. детета да, када је у питању провођење летњег распуста, а који период је једини споран, са оцем проводи у континуитету 20 дана. Наиме, и по оцени Врховног суда, период од 20 дана, с обзиром на узраст детета од осам година, примерен је и довољан да дете проведе квалитетно време са оцем с једне стране, а да би, с друге стране, дужа одвојеност детета од мајке у том узрасту могла код детета изазвати осећање емотивне несигурности и прекидање познатих рутина о што би могло имати последице на стабилност детета. Притом, насупрот ревизијским наводима извешај Центра за социјални рад који су нижестепени судови прихватили дат је након обављеног разговора са оба родитеља и применом одговарајућих дијагностичких метода.

Правилна је и одлука о трошковима поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 207. Породичног закона.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић